

mellem disse, og det må vi i det danske Folketing selvfølgelig også indstille os på.

Med euroen dannes et valutaområde af samme størrelse som USA's, og euroen vil derfor blive en international reservevaluta på linje med yen og dollar.

Fremover vil euro-området derfor som helhed have mulighed for at bruge valutakurspolitikken i forhold til tredjelandsvalutaer og selvfølgelig især over for de to nævnte reservevalutaer. Og fremover vil euro-området som helhed også have mulighed for at bruge valutakurspolitikken i den aktive udenrigshandel.

For Danmarks vedkommende, hvor ca. 50 pct. af vores eksport forventes at blive til euro-området, betyder dannelsen, at vi formelt bevarer vores suverænitet i penge- og valutapolitikken. Og jeg er helt enig i regeringens målsætning om at knytte kronen så tæt som muligt til euroen, i det snævrere mulige bånd, vi kan opnå.

Den økonomiske politik i Danmark skal være mere ambitiøs, end den er i euro-området, og er den det, kan vi få nedbragt rentespændet så meget som muligt. Ja, jeg er endda lidt mere optimistisk end økonomiministeren, for jeg tror faktisk personlig, at det vil være muligt i Danmark at opnå en rente, der er lavere, end den er i udlandet, baseret på, at euro-området måske i de kommende år vil have budgetunderskud, hvor vi i Danmark er i færd med at nedbringe vores budgetunderskud og dermed reducere vores låntagning.

Rentspændet på den korte rente er vel i dag nede på 0,20 pct. i forhold til euroen. Så det skulle være muligt, og det ville give os grundlag for at føre en meget mere aktiv beskæftigelses- og erhvervspolitik.

På Det Økonomiske Råds møde i Luxembourg i december sidste år var der enighed om, at alle medlemslandene deltager, når der drøftes emner af fælles interesse vedrørende den økonomiske udvikling i EU. Og beslutningerne træffes fortsat i Økofinrådet, altså det ministerråd, der består af økonomi- og finansministrene.

Der var endvidere enighed om, at ministrene fra de stater, der deltager i euro-området, kan mødes uformelt for at drøfte spørgsmål vedrørende det specifikke fælles ansvar, som de har for den fælles valuta.

Over for dette står, at de ikkedeltagende medlemslande, altså f.eks. Danmark, formelt

bevarer deres suverænitet i penge- og valutakurspolitikken.

Holdningen i Socialdemokratiet er for det første, at vores forbehold over for ØMU'ens tredje fase står fast, for det andet, at Danmark bør deltage i det nye fastkurssamarbejde med så snævre udsvingsbånd som muligt, og for det tredje, at den aftale, der er opnået om det, man kalder Euro-X-Rådet, altså det ministerråd, der skal behandle spørgsmål af økonomisk interesse i EU, giver os den ønskede indflydelse og derfor er særdeles tilfredsstillende. Jeg vil endda sige, at jeg synes, det var et overordentlig positivt resultat, økonomiministeren og statsministeren kom hjem med efter forhandlingerne i Luxembourg.

Og jeg skal slutte med for god ordens skyld at sige, at vi ikke kan støtte Enhedslistens forslag til vedtagelse. For selvfølgelig skal Danmark deltage de steder, hvor det overhovedet er muligt og ønskeligt, for at sikre, at vi kan varetage danske interesser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil stille hr. Klaus Hækkerup følgende spørgsmål:

Når man nu skal til at forhandle den aftale med Den Europæiske Centralbank om Danmarks tilknytning til euroen, hvilke betingelser vil Socialdemokratiet så stille med henblik på at sikre, at der ikke indgås forpligtelser, der ligger ud over de forpligtelser, som vælgerne godkendte ved folkeafstemningen den 18. maj 1993? Hvad vil man f.eks. gøre for at sikre, at Danmark ikke bliver omfattet af de skærpede målsætninger om overskud på statsfinanserne, som Tyskland er ved at få gennemført i et tillæg til stabilitetspagten? Og hvad vil man fra Socialdemokratiets side stille af betingelser med henblik på at sikre, at vi ikke bliver underlagt de beslutninger, der træffes af Centralbanken i Frankfurt?

Det synes jeg er afgørende spørgsmål, for det er jo spørgsmål, der belyser, om man overtræder den danske undtagelse eller ej.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var jo én lang reklametale for euroen, hr. Klaus Hækkerup kom med, og der er jo næppe nogen tvivl om hvorfor, for inderst inde i enhver socialdemokrat banker der jo et hjerte, der helst vil banke i takt med euroens udvikling